

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn ע"ה דף of חולין.
Some of the topics we will learn about include:

מונין בו ראשון ושני

If an animal was slaughtered and a בן ט' חי was found in the womb, and before removing the fetus from the womb the carcass of the mother was touched by an אב הטומאה, making it a ראשון לטומאה;

It is a מחלוקת,

Whether its fetus is considered a separate entity and it is only טמא because it touched the mother, which makes it a שני לטומאה;

Or if it is considered part of the mother, and it is also a ראשון לטומאה;

הכשר

Food becomes susceptible to טומאה after it comes into contact with liquid.

מטמא טומאת אוכלים

Whether a live פקועה בן is susceptible to the טומאה of foods.

דגים מאימתי מקבלין טומאה

From when are fish susceptible to טומאה?

The Gemara inquires

נולדו בדגים סימני טרפה

Whether fish are susceptible to טומאה after they develop signs of a טריפה defect?

This may depend on whether

טרפה חיה

A טרפה can survive or not.

הטילה נפל

If an animal miscarried, whether one is liable כרת for its חלב.

השוחט את הטרפה

ומצא בה בן ט' חי

If someone slaughters a טריפה and finds a live, full-term fetus, whether it is permitted if the בן ט' חי itself is slaughtered.

הפריס על גבי קרקע

Whether the fetus requires שחיטה מדרבנן after it walks on the ground?

A

מונין בו ראשון ושני

הכשר

מטמא טומאת אוכלים

דגים

מאימתי מקבלין טומאה

נולדו בדגים סימני טרפה

הטילה נפל

השוחט את הטרפה

ומצא בה בן ט' חי

הפריס על גבי קרקע

1 So, let's review...

The Gemara earlier cited a מחלוקת in the following case:
An animal was slaughtered and a בן ט' חי was found in the womb, and before removing the fetus from the womb the carcass of the mother was touched by an אב הטומאה, making it a טומאה;
רבי יוחנן אמר
מונין בו ראשון ושני
The בן ט' חי is considered separate regarding טומאה; and so, it becomes a טומאה שני through contact with the ראשון.

רבי שמעון בן לקיש אומר
אין מונין בו ראשון ושני
The בן ט' חי is considered one with the mother regarding טומאה; and so, it becomes a טומאה ראשון together with the carcass of the mother.

The Gemara seeks to bring proof from the Mishnah on דף ע"ב:
שחט את אמו ואח"כ חתכה
If the limb of a fetus was protruding from the womb when the mother was slaughtered, and was then cut off;
רבי מאיר says
הבשר מגע נבילה
The fetus is טמא as something that touched a נבילה.
וחכמים אומרים
מגע טריפה שחוטה
The fetus is טמא as something that touched a טריפה.

The Gemara points out;
How did the fetus become לקבל טומאה?
לריש לקיש
חד גופא הוא
איתכשר בדמא דאמיה
According to ריש לקיש, it is one entity with the mother, and so it becomes susceptible to טומאה when the mother was touched by its own blood.
However,
לרבי יוחנן
תרי גופי ניהו
במאי איתכשר
But according to רבי יוחנן, they are considered two separate bodies, and so how did the animal become לקבל טומאה?

The Gemara answers
בשחיטה
וכרבי שמעון
The Mishnah holds like רבי שמעון, who says that the act of slaughter itself renders the animal susceptible to טומאה, and the שחיטה of the mother is effective for the fetus.

1

An animal was slaughtered
and a בן ט' חי was found in the womb,
and before removing the fetus from the womb
the carcass of the mother was touched by an אב הטומאה,
making it a טומאה;

רבי יוחנן
אין מונין בו
ראשון ושני

The בן ט' חי is considered one with the mother regarding טומאה; and so, it becomes a טומאה ראשון together with the carcass of the mother.

רבי יוחנן אמר
מונין בו
ראשון ושני

The בן ט' חי is considered separate regarding טומאה; and so, it becomes a טומאה שני through contact with the ראשון.

The Gemara brings proof
from the Mishnah on ע"ב:

שחט את אמו ואח"כ חתכה

If the limb of a fetus was protruding from the womb when the mother was slaughtered, and was then cut off;

וחכמים אומרים
מגע טריפה
שחוטה

The fetus is טמא as something that touched a טריפה.

רבי מאיר
הבשר מגע
נבילה

The fetus is טמא as something that touched a נבילה.

How did the fetus become לקבל טומאה?

?

לרבי יוחנן
תרי גופי ניהו
במאי איתכשר

They are considered two separate bodies, and so how did the animal become לקבל טומאה?

לריש לקיש

חד גופא הוא
איתכשר בדמא
דאמיה

It is one entity with the mother, and so it becomes susceptible to טומאה when the mother was touched by its own blood.

בשחיטה
וכרבי שמעון

The Mishnah holds like רבי שמעון, who says that the act of slaughter itself renders the animal susceptible to טומאה, and the שחיטה of the mother is effective for the fetus.

2 The Gemara seeks additional proof from a Braisa:
 עבר בנהר הוכשר
 הלך לבית הקברות
 נטמא
 If a פקועה בן grows up and walks through a river, it becomes susceptible to טומאה;
 And if it then walks into a cemetery, it becomes טמא.
 Now,
 לרבי יוחנן
 תרי גופי נינהו
 משום הכא
 הוכשר אין
 לא הוכשר לא
 According to רבי יוחנן, it requires הכשר, because it is considered a separate entity from the mother.
 However,
 לריש לקיש
 חד גופא הוא
 הא איתכשר בדמא דאמיה
 According to ריש לקיש, it should have become מוכשר together with the mother from the דם שחיטה?

The Gemara answers

בשחיטה יבישתא
 ודלא כרבי שמעון

The Braisa is referring to a dry שחיטה where there was no blood, and this תנא disagrees with רבי שמעון, and holds that the act of slaughtering alone does not make an animal מוכשר לקבל טומאה. Therefore, it requires it own הכשר, even according to ריש לקיש, because the mother never became מוכשר

The Gemara explains that this depends on another מחלוקת in the following ברייתא:

רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי יוסי הגלילי
 מטמא טומאת אוכלים

וצריך הכשר

A בן פקועה is susceptible to טומאה of foods, but only after הכשר;

וחכמים אומרים

אינו מטמא טומאת אוכלין

מפני שהוא חי

A בן פקועה is not susceptible to טומאה of foods, because it is alive.

2

**עבר בנהר הוכשר
 הלך לבית הקברות
 נטמא**

*If a פקועה בן grows up and walks through a river, it becomes susceptible to טומאה;
 And if it then walks into a cemetery, it becomes טמא.*

אריס לקיש
**חד גופא הוא
 הא איתכשר
 בדמא דאמיה**

It should have become מוכשר together with the mother from the דם שחיטה?

אריס יוחנן
**תרי גופי נינהו
 משום הכא הוכשר אין
 לא הוכשר לא**

It requires הכשר, because it is considered a separate entity from the mother.

**כשחיטה יבישתא
 ודלא כרבי שמעון**

The Braisa is referring to a dry שחיטה where there was no blood,

Therefore, it requires it own הכשר, even according to ריש לקיש, because the mother never became מוכשר and this תנא disagrees with רבי שמעון, and holds that the act of slaughtering alone does not make an animal מוכשר לקבל טומאה.

The Gemara explains that this depends on another מחלוקת:

ברייתא

**וחכמים
 אומרים**

**אינו מטמא
 טומאת אוכלין
 מפני שהוא חי**

A בן פקועה is not susceptible to טומאה of foods, because it is alive.

**רבי שמעון בן אלעזר אומר
 מטמא רבי יוסי הגלילי**

**מטמא טומאת
 אוכלים
 וצריך הכשר**

A בן פקועה is susceptible to טומאה of foods, but only after הכשר;

3

Clearly,

רבי יוסי הגלילי היא

The earlier ברייתא holds like רבי יוסי הגלילי, and the פקועה בן is susceptible to טומאה even while alive, because it is considered a food since it may be eaten without שחיטה.

According to this explanation, רבי יוחנן stated

רבי יוסי הגלילי ובית שמאי

אמרו דבר אחד

This ruling of ר"י הגלילי agrees with a ruling of ב"ש in the following Mishnah:

דגים מאימתי מקבלין טומאה

From when are fish susceptible to טומאת אוכלין?

בית שמאי אומרים

משיצודו

Even though they are alive, they are susceptible to טומאה once they are caught, since they do not require שחיטה;

ובית הלל אומרים

משימותו

After they die.

The Gemara inquires;

נולדו בדגים סימני טרפה

מהו

What is the Halachah if fish develop a defect that is טריפה in an animal?

Although they may be eaten because they do not require שחיטה; the Gemara is inquiring

מהו שיטמאו

Are they susceptible to טומאה?

3

Clearly,

רבי יוסי הגלילי היא

The earlier ברייתא holds like רבי יוסי הגלילי, and the פקועה בן is susceptible to טומאה even while alive, because it is considered a food since it may be eaten without שחיטה.

According to this explanation, רבי יוחנן stated

רבי יוסי הגלילי ובית שמאי

אמרו דבר אחד

This ruling of ר"י הגלילי agrees with a ruling of בית שמאי in the following Mishnah:

דגים מאימתי מקבלין טומאה

From when are fish susceptible to טומאת אוכלין?

ובית הלל אומרים

משימותו

After they die.

בית שמאי אומרים

משיצודו

Even though they are alive, they are susceptible to טומאה once they are caught, since they do not require שחיטה;

?

נולדו בדגים סימני טרפה

מהו

What if fish develop a defect that is טריפה in an animal?

Although they may be eaten because they do not require שחיטה; the Gemara is inquiring

מהו שיטמאו

Are they susceptible to טומאה?

4

And the Gemara explains:

למ"ד טרפה חיה

According to the opinion that a טרפה can survive;

Perhaps,

בהמה הוא דנפישא חיותה

אבל דגים דלא נפישא חיותיהו לא

This applies only to animals, which have greater vitality;

But fish, which have less vitality, cannot survive as a

טרפה, and so perhaps they are susceptible to טומאה;

Alternately,

למ"ד טרפה אינה חיה

According to the opinion that a טרפה cannot survive;

Perhaps,

הני מילי בהמה

דיש במינה שחיטה

אבל דגים דאין במינן שחיטה

לא

Only for animals, which require שחיטה, is טריפות a reason to be susceptible to טומאה;

But perhaps fish, which do not require שחיטה, are not susceptible to טומאה, even when they become טריפה

תיקו

The Gemara leaves this matter unresolved.

=====

מחלוקת The Gemara proceeds with the following

הטילה נפל

If a regular animal miscarried;

רבי יוחנן אמר

חלבו כחלב בהמה

The fats of the fetus are like that of an ordinary בהמה, a domesticated animal, which are forbidden, because

אוירא גרים

When it emerges from the womb, it is considered a בהמה, and so its חלב is forbidden;

However,

רבי שמעון בן לקיש אמר

חלבו כחלב חיה

The fats of the fetus are like that of a חיה, a wild animal, which are permitted, and they are only forbidden as part of a נבלה, because

חדשים גרמי

It is the full term that renders it a בהמה after it is born;

And since this fetus was not full-term, it is not considered a בהמה and its חלב is permitted.

4

And the Gemara explains:

למ"ד טרפה אינה חיה

According to the opinion that a טרפה cannot survive;

Perhaps,

הני מילי בהמה דיש במינה

שחיטה אבל דגים דאין

במינן שחיטה - לא

Only for animals, which require שחיטה, is טריפות a reason to be susceptible to טומאה;

But perhaps fish,

which do not require שחיטה, are not susceptible to טומאה, even when they become טריפה?

למ"ד טרפה חיה

According to the opinion that a טרפה can survive;

Perhaps,

בהמה הוא דנפישא חיותה

אבל דגים דלא נפישא

חיותיהו - לא

This applies only to animals, which have greater vitality;

But fish, which have less vitality, cannot survive as a טרפה, and so perhaps they are susceptible to טומאה;

תיקו

הטילה נפל

If a regular animal miscarried;

רבי יוחנן בן לקיש אמר

חלבו כחלב חיה

The fats of the fetus are like that of a חיה, a wild animal, which are permitted, and they are only forbidden as part of a נבלה, because

חדשים גרמי

It is the full term that renders it a בהמה after it is born; And since this fetus was not full-term, it is not considered a בהמה and its חלב is permitted.

רבי יוחנן אמר

חלבו כחלב בהמה

The fats of the fetus are like that of an ordinary בהמה, a domesticated animal, which are forbidden, because

אוירא גרים

When it emerges from the womb, it is considered a בהמה, and so its חלב is forbidden;

5 Another version of the מחלוקת:
 כל היכא דלא כלו ליה חדשיו
 לא כלום הוא
 Everyone agrees that if the fetus is not full-term, it is not truly a בהמה, and its חלב is permitted. Rather, כי פליגי
 היכא דהושיט ידו למעי בהמה
 ותלש חלב של בן תשעה חי ואכל
 The Machlokes is in a case where someone extended his hand into the womb and detached part of the חלב of a viable, full-term fetus:
 רבי יוחנן אמר
 חלבו כחלב בהמה
 Its חלב is forbidden, because
 חדשים גרמי
 It is full-term;
 While,
 רבי שמעון בן לקיש אמר
 חלבו כחלב חיה
 Its חלב is permitted, because
 חדשים ואורא גרמי
 It only becomes a בהמה when it is full-term AND is born.
 =====

The Gemara proceeds:
 אמר רבי אמי
 השוחט את הטרפה
 ומצא בה בן ט' חי
 If someone slaughters a טריפה and finds a live, full-term fetus;
 לדברי האוסר מתיר
 לדברי המתיר אוסר
 According to רבי מאיר, who holds that a בן ט' חי of a regular בהמה always requires its own שחיטה;
 This בן ט' חי is also permitted after it is slaughtered.
 But, according to the רבנן, who hold that it does not require its own שחיטה; rather, it is already considered slaughtered;
 This בן ט' חי is forbidden, because the שחיטה of a טריפה mother cannot permit it to be eaten.

5 Another version of the מחלוקת:
**כל היכא דלא כלו ליה חדשיו
 לא כלום הוא**
 Everyone agrees that if the fetus is not full-term, it is not truly a בהמה, and its חלב is permitted.

**כי פליגי
 היכא דהושיט ידו למעי בהמה
 ותלש חלב של בן תשעה חי ואכל**
 The Machlokes is in a case where someone extended his hand into the womb and detached part of the חלב of a viable, full-term fetus:

<p>רבי שמעון בן לקיש אמר</p> <p>חלבו כחלב חיה <i>Its חלב is permitted, because</i> חדשים ואורא גרמי <i>It only becomes a בהמה when it is full-term AND is born.</i></p>	<p>רבי יוחנן אמר</p> <p>חלבו כחלב בהמה <i>Its חלב is forbidden, because</i> חדשים גרמי <i>It is full-term;</i></p>
--	---

אמר רבי אמי
**השוחט את הטרפה
 ומצא בה בן ט' חי**
 If someone slaughters a טריפה and finds a live, full-term fetus;

<p>לדברי המתיר אוסר <i>But, according to the רבנן, who hold that it does not require its own שחיטה; rather, it is already considered slaughtered;</i> This בן ט' חי is forbidden, because the שחיטה of a טריפה mother cannot permit it to be eaten.</p>	<p>לדברי האוסר מתיר <i>According to רבי מאיר, who holds that a בן ט' חי of a regular בהמה always requires its own שחיטה;</i> This בן ט' חי is also permitted after it is slaughtered.</p>
--	--

6 However,
 רבא אמר
 לדברי המתיר נמי מותר
 Even according to the רבנן this fetus can be slaughtered,
 because
 ד' סימנין אכשר ביה רחמנא
 The Torah allowed its שחיטה to be performed either way;
 by cutting its own סימנין or cutting the סימנין of the mother.

רבא agrees with רבא, and so according to the רבנן, it is
 permitted through its own שחיטה. Therefore, he rules
 טעון שחיטה
 It is not permitted with the שחיטה of its mother, since it
 was a טריפה.
 But it becomes permitted by its own שחיטה, because
 ד' סימנין אכשר ביה רחמנא
 Therefore,
 חייב בזרוע והלחיים והקבה
 ® דזובחי הזבח קרינא ביה ®
 This שחיטה, obligates the owner to give the designated
 portions to a כהן.
 And,
 אם מת
 טהור מלטמא במשא
 ® דשחיטת אמו מטהרתו ®
 If the טמא טומאת נבילה died without שחיטה, it is not
 טמא טומאת נבילה, because the mother's שחיטה was effective to prevent it
 from becoming נבילה.
 =====

6

רבא אמר

לדברי המתיר נמי מותר
 Even according to the רבנן this fetus can be slaughtered,
 because

ד' סימנין אכשר ביה רחמנא
 The Torah allowed its שחיטה to be performed either way;
 by cutting its own סימנין
 or cutting the סימנין of the mother.

רבא agrees with רבא,
 And so according to the רבנן,
 it is permitted through its own שחיטה.

Therefore, he rules
טעון שחיטה
 It is not permitted with the שחיטה of its mother,
 since it was a טריפה.
 But it becomes permitted by its own שחיטה,
 because ד' סימנין אכשר ביה רחמנא - ®

Therefore,
חייב בזרוע והלחיים והקבה
 דזובחי הזבח קרינא ביה
 This שחיטה, obligates the owner
 to give the designated portions to a כהן.

אם מת
טהור מלטמא במשא
 דשחיטת אמו מטהרתו
 If the טמא טומאת נבילה died without שחיטה, it is not
 טמא טומאת נבילה, because the mother's שחיטה was
 effective to prevent it from becoming נבילה.

7 The Gemara continues to explain the previous Mishnah on ע"ב דף, which cited the following מחלוקת:

מצא בן תשעה חי

חכמים אומרים

שחיטת אמו מטהרתו

If he found a live, full-term fetus in the womb, the שחיטה of its mother permits it.

However,

רבי שמעון שזורי אומר

אפילו בן חמש שנים וחורש בשדה

שחיטת אמו מטהרתו

Even if the fetus is born, is five years old, and is out plowing the field, the mother's שחיטה permits it

The Gemara explains the Machlokes of these two opinions, as follows:

הפריס על גבי קרקע

איכא ביניהו

Once the fetus walks on the ground, the חכמים agree that it is forbidden מדרבנן without שחיטה, because, as Rashi explains;

דאתי לחלופי לאכול בהמה בלא שחיטה

People will also eat a regular animal without שחיטה, because it appears that שחיטה is not necessary.

However, ר"ש שזורי, permits it even in this case.

7 *From the previous Mishnah. . .*

מצא בן תשעה חי

חכמים אומרים

שחיטת אמו מטהרתו

If he found a live, full-term fetus in the womb, the שחיטה of its mother permits it.

רבי שמעון שזורי אומר

אפילו בן חמש שנים וחורש בשדה

שחיטת אמו מטהרתו

Even if the fetus is born, is five years old, and is out plowing the field, the mother's שחיטה permits it

The Gemara explains the Machlokes:

הפריס על גבי קרקע

איכא ביניהו

Once the fetus walks on the ground, the חכמים agree that it is forbidden מדרבנן without שחיטה,

because, as Rashi explains;

דאתי לחלופי לאכול בהמה בלא שחיטה

People will also eat a regular animal without שחיטה, because it appears that שחיטה is not necessary.

However, ר"ש שזורי, permits it even in this case.

8 מחלוקת אביי elaborates on this:

הכל מודים
בקלוט בן פקועה
שמותר

Even the חכמים agree that if the בן פקועה does not have split hooves, it is permitted without שחיטה, because

כל מלתא דתמיהא
מידכר דכירי לה אינשי

People remember out of the ordinary things;
And will not confuse this animal with an ordinary animal;

® Because,
מתוך שתמהין על קליטותו
זוכרין את כל דבריו

Since they remember its joined hooves, they will also remember that it was a בן פקועה. ®

An alternate version of this ruling:

הכל מודים
בקלוט בן קלוטה בן פקועה
שמותר

Even the חכמים agree that if the בן פקועה AND its mother both had joined hooves, it is permitted without שחיטה, because

תרי תמיהי
מדיכר דכירי אינשי

Since this involves two out of the ordinary things, people will not confuse this animal with an ordinary animal.

=====

8

אחלוקת אביי elaborates on this:

**הכל מודים
בקלוט בן פקועה
שמותר**

Even the חכמים agree that if the בן פקועה does not have split hooves, it is permitted without שחיטה, because

**כל מלתא דתמיהא
מידכר דכירי לה אינשי**

*People remember out of the ordinary things;
And will not confuse this animal with an ordinary animal;*

Because,

**מתוך שתמהין על קליטותו
זוכרין את כל דבריו**

Since they remember its joined hooves, they will also remember that it was a בן פקועה.

Alternate version

**הכל מודים
בקלוט בן קלוטה בן פקועה
שמותר**

Even the חכמים agree that if the בן פקועה AND its mother both had joined hooves, it is permitted without שחיטה,

because

**תרי תמיהי
מדיכר דכירי אינשי**

Since this involves two out of the ordinary things, people will not confuse this animal with an ordinary animal.

9 The Gemara cites a מחלוקת regarding ר"ש שזורי's ruling of אפילו בן חמש שנים וחורש בשדה שחיטת אמו מטהרתו

אמר זעירי אמר ר' חנינא וכן היה ר' שמעון שזורי מתיר בבנו ובן בנו עד סוף כל הדורות ר"ש שזורי permitted all of its generations of offspring, as well, without their own שחיטה.

רבי יוחנן אמר הוא מותר ובנו אסור The Gemara also cites a מחלוקת whether the הלכה כר"ש שזורי Or not;

The Gemara also cites a מחלוקת whether the הלכה כר"ש שזורי Or not;

9

The Gemara cites a מחלוקת regarding ר"ש שזורי's ruling of

אפילו בן חמש שנים וחורש בשדה שחיטת אמו מטהרתו

אמר זעירי אמר ר' חנינא

וכן היה ר' שמעון שזורי מתיר בבנו ובן בנו עד סוף כל הדורות

ר"ש שזורי permitted all of its generations of offspring, as well, without their own שחיטה.

רבי יוחנן אמר

הוא מותר ובנו אסור

The Gemara also cites a מחלוקת whether the הלכה כר"ש שזורי Or not;

The Gemara also cites a מחלוקת whether the הלכה כר"ש שזורי Or not;